

GAZETA PARAFII ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 36 (553)

Mierzeszyn, sierpień 2023 r.

ISSN 2082-0089

Rok 14

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

ŚWIATOWE DNI MŁODZIEŻY

Lizbona, 1- 6 sierpnia 2023 roku

ORĘDZIE PAPIEŻA FRANCISZKA NA ŚWIATOWE DNI MŁODZIEŻY

„Maryja wstała i poszła z pośpiechem” (Łk 1, 39)

Drodzy młodzi!

Temat Światowych Dni Młodzieży w Panamie brzmiał: „*Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego*” (Łk 1, 38). Po tym wydarzeniu wyruszyliśmy w drogę ku nowemu celowi: spotkaniu w Lizbonie w 2023 roku, pozwalając, by w naszych sercach rozbrzmiewało echem przynaglające zaproszenie Boga, by powstać. I tak, w 2020 roku rozważaliśmy słowa Jezusa: „*Młodzieńcze, tobie mówię wstań!*” (Łk 7, 14). Zaś w ubiegłym roku zainspirowaliśmy się postacią św. Pawła apostoła, do którego Zmartwychwstały Pan zwrócił się ze słowami: „*Wstań! Ustanawiam cię świadkiem tego, co zobaczyłeś*” (por. Dz 26, 16). Etap drogi, który pozostał nam jeszcze do Lizbony, będziemy przemierzać wspólnie z Dziewicą z Nazaretu, która zaraz po zwiastowaniu „*wstała i poszła z pośpiechem*” (Łk 1, 39), żeby pomóc swej kuzynce Elżbiecie. Słowem, które łączy te trzy tematy jest czasownik powstać, który – o czym warto pamiętać – oznacza też „*zmartwychwstać*”, „*obudzić się do życia*”.

W tych ostatnich, tak trudnych czasach, kiedy ludzkość, doświadczona już traumą pandemii, rozdzielana jest dramatem wojny, Maryja otwiera dla wszystkich – a zwłaszcza dla was, ludzi młodych tak, jak Ona – drogę bliskości i spotkania. Mam nadzieję i głęboko wierzę w to, że doświadczenie, które stanie się udziałem wielu z was w Lizbonie, w sierpniu przyszłego roku, stanie się nowym początkiem dla was młodych, a wspólnie z wami także dla całej ludzkości.

Maryja wstała

Po zwiastowaniu Maryja mogłaby skupić się na samej sobie, na zmartwieniach i obawach, związanych z Jej nowym stanem. A jednak nie czyni tego, ale całkowicie ufa Bogu. Myśli raczej o Elżbiecie. Wstaje i wychodzi na światło słoneczne, tam, gdzie panuje życie i ruch. Choć szokująca zapowiedź anioła wywołała w Jej planach „*trzęsienie ziemi*”, ta młoda kobieta nie pozwala się sparaliżować, ponieważ w Jej wnętrzu znajduje się Jezus, moc zmartwychwstania. Nosi już w sobie Baranka złożonego w ofierze i zarazem wiecznie żywego. Maryja powstaje i wyrusza w drogę, ponieważ jest pewna, że Boże plany są najlepszym możliwym projektem Jej życia. Maryja staje się świątynią Boga, obrazem pielgrzymującego Kościoła, Kościoła, który wychodzi i oddaje się na służbę, Kościoła niosącego Dobrą Nowinę!

Doświadczenie w swym życiu obecności zmartwychwstałego Chrystusa, spotkanie z Nim „*żywym*” – to największa duchowa radość, to eksplozja światła, wobec której nikt nie może pozostać „*w bezruchu*”. Natychmiast wprawia ona w ruch i przynagla do niesienia innym tej nowiny, do dawania świadectwa radości z tego spotkania. To właśnie ona ożywiła pośpiech pierwszych uczniów, w dniach, które nastąpiły po zmartwychwstaniu: „*niewiasty więc pośpiesznie oddaliły się od grobu, z bojaźnią i wielką radością, i biegnęły oznajmić to Jego uczniom*” (Mt 28,8).

W opisach zmartwychwstania, często występują dwa czasowniki: zbudzić oraz powstać. Za ich pomocą Pan przynagla nas do wyjścia ku światłu, do tego, byśmy dali się Mu prowadzić, abyśmy mogli wyjść poza progi wszystkich naszych zamkniętych drzwi. „*Dla Kościoła jest to znaczący obraz. Także i my, jako uczniowie Pana i jako Wspólnota chrześcijańska, jesteśmy wezwani do szybkiego powstania, aby wejść w dynamiczną rzeczywistość zmartwychwstania i pozwolić się prowadzić Panu po drogach, które chce nam wskazać*” (Homilia w Uroczystość świętych apostołów Piotra i Pawła, 29 czerwca 2022 roku).

Matka Boża jest wzorem młodych ludzi będących w ruchu, którzy nie trwają bierni przed lustrem, podziwiając swoje odbicie, ani nie wpadają w „*pułapki*” sieci. Jest Ona całkowicie zwrócona ku temu, co na zewnątrz. Jest kobietą paschalną, w stanie niekończącego się exodusu, wychodzenia poza siebie,

ku wielkiemu Innemu, którym jest Bóg i ku bliźnim, braciom i siostram, zwłaszcza najbardziej potrzebującym, jak było to w przypadku Jej kuzynki Elżbiety.

... i poszła z pośpiechem

Św. Ambroży z Mediolanu pisze w komentarzu do Ewangelii wg św. Łukasza, że Maryja skierowała się pośpiesznie ku górą, ponieważ „*pchnęła Ją do drogi obudzona pragnieniem pochodzącym z wewnętrznej radości i gorliwością w spełnieniu obowiązku. Dokąd Ona, wypelniona Bogiem, miała zmierzać z pośpiechem, jeśli nie ku górze? Łaska Ducha Świętego nie zna powolnych rachub*”. Pośpiech Maryi jest więc wyrazem troskliwego przynaglenia do służby, do radosnego głoszenia, do pełnej gotowości odpowiedzi na łaskę Ducha Świętego.

Maryja pozwoliła, by wyzwaniem stały się dla Niej potrzeby Jej starszej kuzynki. Nie wycofała się, nie pozostała obojętną. Myślała bardziej o innych, niż o sobie samej. I to wniosło w Jej życie dynamizm i entuzjazm. Każdy z was może zadać sobie pytanie: w jaki sposób reaguję na potrzeby, jakie widzę wokół siebie? Czy myślę natychmiast o usprawiedliwieniu, by zwolnić się z obowiązku, czy też wykazuję zainteresowanie i oddaję siebie do dyspozycji? Oczywiście, nie możecie rozwiązać wszystkich problemów świata. Ale być może możecie zacząć od tych, które są najbliżej was, od spraw w waszej okolicy. Kiedyś ktoś powiedział Matce Teresie z Kalkuty: „*To, co matka robi, jest zaledwie kroplą w oceanie*”. A ona odpowiedziała: „*Ale gdybym tego nie robiła, w oceanie byłoby o jedną kroplę mniej*”.

Wobec konkretnej i pilnej potrzeby, należy działać pośpiesznie. Jak wiele osób na świecie czeka na odwiedzin kogoś, kto się nimi zajmie! Ileż osób starszych, chorych, uwieczonych, iluż uchodźców potrzebuje naszego współczującego spojrzenia, naszych odwiedzin, jako brata lub siostry, pokonujących barierę obojętności!

Jaki „*pośpiech*” wprawia was w ruch, drodzy młodzi? Co sprawia, że czujecie się wezwani do tego, by się ruszyć – tak bardzo, że nie jesteście w stanie ustać w miejscu? Tak wiele osób – doświadczonych m.in. rzeczywistością pandemii, wojny, przymusowej migracji, ubóstwa, przemocy, kataklizmów – zadaje sobie pytanie: dlaczego mnie to spotyka? Dlaczego właśnie mnie? Dlaczego teraz? Tymczasem kluczowe pytanie naszej egzystencji brzmi: dla kogo jestem? (por. Posynodalna Adhortacja apost. Christus vivit, 286).

Pośpiech młodej kobiety z Nazaretu jest pośpiechem właśnie tych, którzy otrzymali nadzwyczajne dary od Pana i nie mogą powstrzymać się przed dzieleniem się nimi, przed rozlewaniem na innych ogromnej łaski, której sami doświadczyli. Jest to pośpiech tego, kto umie przedkładać potrzeby innych ponad własne. Maryja jest przykładem młodej osoby, która nie traci czasu, próbując zwrócić na siebie uwagę lub poszukując uznania innych – jak zdarza się to wówczas, gdy uzależniamy się od „*polubień*” w mediach społecznościowych – ale wyrusza w poszukiwaniu najbardziej autentycznych więzi, wypływających ze spotkania, z dzielenia się, z miłości i służby.

Od chwili zwiastowania, kiedy po raz pierwszy wyruszyła w odwiedzin do swej kuzynki Elżbiety, Maryja nie ustaje w przemierzaniu przestrzeni i czasów, odwiedzając swe dzieci, potrzebujące Jej troskliwej pomocy. Nasze pielgrzymowanie, jeśli jest w nim obecny Bóg, prowadzi nas wprost do serca każdego z naszych braci i siostr. Jak wiele świadectw otrzymujemy od osób „*odwiedzonych*” przez Maryję, Matkę Jezusa i naszą Matkę! W iluż miejscach na krańcach ziemi przez wieki – za sprawą objawień lub wyjątkowych łask – Maryja nawiedzała swój lud! Praktycznie nie ma miejsca na ziemi, którego by nie odwiedziła. Matka Boża pielgrzymuje pośród swego ludu, poruszona opiekuńczą czułością, biorąc na siebie zmartwienia i zmienne koleje losu. A gdziekolwiek znajduje się sanktuarium, kościół czy kaplica Jej poświęcona, tam licznie przybywają Jej dzieci. Jak wiele mamy wyrazów ludowej pobożności! Pielgrzymki, święta, modlitwy błagalne, przyjmowanie w domach peregrynujących obrazów, a także wiele innych, to konkretne przykłady żywej relacji pomiędzy Matką Pana i Jej ludem, którzy wzajemnie się odwiedzają!

Dobry pośpiech zawsze popycha nas ku górze i ku innym

Dobry pośpiech zawsze kieruje nas ku górze. Istnieje też jednak pośpiech niewłaściwy, jak na przykład ten, który sprawia, że podchodzimy do życia w sposób powierzchowny i wszystko traktujemy z lekkodusznością, bez uwagi czy zaangażowania, bez prawdziwego uczestniczenia w tym, co robimy; to pośpiech, z jakim żyjemy, uczymy się, pracujemy, spotykamy się z innymi, bez angażowania w to naszej głowy, a jeszcze mniej serca. Zdarza się on też w naszych relacjach: w rodzinie, kiedy nigdy nie słuchamy tak naprawdę innych i nie poświęcamy im czasu; w przyjaźniach, kiedy oczekujemy, że przyjaciel będzie nas zabawiał i odpowiadał na nasze wymagania, lecz widząc, że przeżywa kryzys i nas potrzebuje, zaczynamy go unikać i kierujemy się ku komuś innemu; w naszych relacjach uczuciowych, między zakochanymi, gdzie dwie osoby będące razem, rzadko wykazują się cierpliwością, by dogłębnie poznać się nawzajem. Takie samo podejście możemy okazywać w szkole, w pracy i w innych przestrzeniach codziennego życia. Cóż, trudno by wszystkie te sprawy przeżywane w pośpiechu, wydały owoce. Istnieje ryzyko, że pozostaną jałowe. Tak, jak czytamy w Księdze Przysłów: „Zamiary pracowitego [prowadzą] do zysku, a wszystkich śpieszących się – do straty” (Prz 21, 5).

Kiedy Maryja przybywa wreszcie do domu Zachariasza i Elżbiety, dochodzi tam do wspaniałego spotkania! Elżbieta doświadcza na sobie cudownego działania Boga, który obdarza Ją synem, choć sama jest już w podeszłym wieku. Miałyby wszelkie podstawy, żeby mówić przede wszystkim na swój temat, jednak nie jest skupiona na sobie, ale zwraca się do swej młodej kuzynki, by powitać Ją i owoc Jej łona. I gdy tylko słyszy Jej pozdrowienie, Elżbieta zostaje napelniona Duchem Świętym. Takie niespodzianki i nagłe powiewy Ducha mają miejsce wówczas, kiedy żyjemy w sposób prawdziwie gościnnie, kiedy w centrum stawiamy gościa, a nie nas samych. Widzimy to także w historii Zacheusza. W Ewangelii wg św. Łukasza czytamy: „Gdy Jezus przyszedł na to miejsce [gdzie znajdował się Zacheusz], spojrzał w górę i rzekł do niego: „Zacheuszu, zejdź przedko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu”. Zeszedł więc z pośpiechem i przyjął Go rozradowany” (Łk 19,5-6).

Wielu z nas zdarzyło się, że Jezus niespodziewanie wyszedł nam na spotkanie: to w Nim po raz pierwszy doświadczyliśmy bliskości, szacunku, braku uprzedzeń i potępienia, miłosiernego spojrzenia, którego nigdy nie spotkaliśmy u innych. A to nie wszystko, poczuliśmy też, że Jezusowi nie wystarczyło spoglądanie na nas z oddali, ale chciał być blisko nas i dzielić z nami swoje życie. Radość z tego doświadczenia wzbudziła w nas pośpiech, by Go przyjąć, pilną potrzebę bycia z Nim i lepszego poznania Go. Elżbieta i Zachariasz ugościli Maryję i Jezusa! Uczmy się od tych dwojga starszków, co znaczy gościnność! Zapytajcie waszych rodziców, dziadków i najstarszych członków waszych wspólnot, co znaczy dla nich być gościnnym wobec Boga i wobec innych. Warto, byście wysłuchali doświadczeń tych, którzy was poprzedzili.

Drodzy młodzi, nadszedł czas, by z pośpiechem wyruszyć ku konkretnym spotkaniom, ku prawdziwemu przyjęciu tego, kto jest inny niż my, tak, jak dzieje się to w przypadku młodej Maryi i starszej już Elżbiety. Tylko w ten sposób będziemy mogli pokonać odległości dzielące pokolenia, klasy społeczne, kultury etniczne i wszelkiego rodzaju grupy oraz kategorie, a także wojny. Dla rozbitej i podzielonej ludzkości, młodzi ludzie zawsze są nadzieją na nową jedność. Ale tylko wówczas, gdy posiadają pamięć. Tylko wtedy, kiedy słuchają o dramatach i marzeniach osób starszych. „Nie jest przypadkiem, że wojna powróciła do Europy w czasie, gdy odchodzi pokolenie, które doświadczyło jej w ubiegłym wieku” (Orędzie z okazji II Światowego Dnia Dziadków i Osób Starszych, 24 lipca 2022 r.). Potrzeba przymierza pomiędzy młodzieżą a starszymi, aby nie zapomnieć nauki płynącej z historii, aby przezwyciężyć polaryzacje i ekstremizmy współczesnych czasów.

Piszac do Efezjan, św. Paweł oznajmiał: „Ale teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa. On bowiem jest

naszym pokojem. On, który obie części [ludzkości] uczynił jednością, bo zburzył rozdzielający je mur – wrogość” (Ef 2, 13-14). Jezus jest Bożą odpowiedzią na wyzwania ludzkości w każdym czasie. I tę odpowiedź Maryja niesie w sobie, kiedy udaje się na spotkanie z Elżbietą. Największym prezentem, jakim obdarza swą podeszłą wiekiem krewną, jest przyniesienie jej Jezusa. Z pewnością także Jej konkretna pomoc była cenna. Jednak nic nie mogłoby wypełnić domu Zachariasza tak wielką radością, ani tak wielkim znaczeniem, jak obecność Jezusa w łonie Dziewicy Maryi, która stała się żywym tabernakulum Boga. W tej górskiej okolicy Jezus przez samą swą obecność i bez wypowiedzenia choćby jednego słowa, wygłasza swe pierwsze „kazanie na górze”: ogłasza w ciszy błogosławieństwo maluczkich i pokornych, którzy powierzają się Bożemu miłosierdziu.

Moim przesłaniem dla was, młodych, i zarazem wielkim przesłaniem, które niesie Kościół jest Jezus! Tak, tym przesłaniem jest On sam, Jego nieskończona miłość wobec każdego z nas i Jego zbawienie i nowe życie, które nam dał. Zaś Maryja jest dla nas wzorem, jak przyjąć w naszym życiu ten ogromny dar i jak ogłaszać go innym, stając się tymi, którzy niosą cierpiącą ludzkości Chrystusa, Jego współczującą miłość i hojną służbę.

Wszyscy razem do Lizbony!

Maryja była dziewczyną, podobną do wielu z was. Była jedną z nas. Tak pisał o Niej bp Tonino Bello: Święta Maryjo (...) wiemy, że zostałeś przeznaczona do żeglowania po pełnym morzu. Lecz jeśli zmuszamy Cię do pływania przy brzegu, to nie dlatego, że chcemy Cię ograniczyć, ale dlatego, że pragniemy Cię widzieć blisko plaż naszego zniechęcenia. W ten sposób możemy uświadomić sobie, że my również jesteśmy powołani, podobnie jak Ty, do żeglugi po oceanach wolności.

Jak przypominałem w pierwszym orędziu z tej trylogii, to z Portugalii w XV i XVI w. wielu młodych ludzi – a wśród nich liczni misjonarze – wyruszało ku nieznanym światom, także po to, by podzielić się z innymi ludami i narodami doświadczeniem spotkania Jezusa (por. Orędzie ŚDM 2020). I to tę ziemię Maryja zechciała w szczególny sposób odwiedzić na początku XX w., kiedy to z Fatimy zwróciła się do całego świata z potężnym i zadziwiającym orędziem o Bożej miłości, wzywając do nawrócenia i do prawdziwej wolności. Wobec każdego i każdej z was ponawiam moje serdeczne zaproszenie do udziału w tej wielkiej międzykontynentalnej pielgrzymce ludzi młodych, której kulminacją będą Światowe Dni Młodzieży w Lizbonie, w sierpniu przyszłego roku. Przypominam wam też, że 20 listopada bieżącego roku, w uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata, będziemy obchodzili Światowy Dzień Młodzieży w Kościołach lokalnych na całym świecie. A w związku z nim, wielką pomocą dla tych, którzy działają w duszpasterstwach młodzieży może być niedawny dokument, opublikowany przez Dykasterię ds. Świeckich, Rodziny i Życia – Wskazówki duszpasterskie dotyczące celebracji ŚDM w Kościołach partykularnych.

Drodzy młodzi, marzę o tym, byście podczas ŚDM mogli na nowo doświadczyć radości spotkania z Bogiem oraz z braćmi i siostrami. Po długim okresie rozłąki i izolacji – z Bożą pomocą – odkryjemy w Lizbonie radość braterskiego uścisku pomiędzy narodami i pokoleniami, uścisku pojednania i pokoju, uścisku nowego misyjnego braterstwa! Niech Duch Święty rozpali w waszych sercach pragnienie powstania i radość wspólnego wędrowania w stylu synodalnym, odrzucając fałszywe granice. Czas na powstanie jest teraz! Powstańmy w pośpiechu! I tak, jak Maryja, nieśmy w sobie Jezusa, by móc głosić Go wszystkim! W tym pięknym okresie waszego życia, idźcie naprzód i nie odkładajcie tego, co Duch może w was dokonać! Z serca błogosławieństw waszym marzeniom i waszej drodze.

PAPIEŻ FRANCISZEK

Rzym, u św. Jana na Lateranie, 15 sierpnia 2022 roku,
w Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.

MODLITWA NA ŚWIATOWE DNI MŁODZIEŻY

Maryjo, Pani Nawiedzenia,
która z pośpiechem poszłaś w góry,
by spotkać Elżbietę,
poprowadź nas na spotkanie ze wszystkimi, którzy
na nas czekają,
abyśmy zanieśli im żywą Ewangelię:
Jezusa Chrystusa, Twojego Syna i naszego Pana!
Pójdziemy z pośpiechem,
bez zbytnich rozproszeń i bez zwłoki,
z zapalem i radością.
Pójdziemy pełni pokoju, gdyż ten,
kto niesie Chrystusa, niesie pokój,
a czynienie dobra jest najlepszym
sposobem istnienia.
Maryjo, Pani Nawiedzenia,
niech za Twoją przyczyną ten Światowy
Dzień Młodzieży stanie się dla nas wspólnym
uwielbieniem Chrystusa,
którego niesiemy, tak jak Ty go nosiłaś.
Spraw, niech stanie się okazją do świadectwa
i wzajemnego dzielenia się,
do braterstwa i wdzięczności,
do poszukiwania tych,
którzy wciąż czekają na Chrystusa.
Maryjo, razem z Tobą
przejdziemy tę drogę spotkania,
by także nasz świat
mógł zjednoczyć się w braterstwie,
sprawiedliwości i pokoju.
Pani Nawiedzenia,
pomóż nam zanieść Chrystusa wszystkim,
w posłuszeństwie Ojcu i w miłości Ducha.

HASŁO ŚDM

„MARYJA WSTAŁA I POSZŁA Z POŚPIECHEM”

Motywy przewodnim po Światowych Dniach Młodzieży w Lizbonie będzie hasło „Maryja wstała i poszła z pośpiechem” (Łk 1,39). Motyw powstania towarzyszy nam już od Krakowa, kiedy Papież Franciszek wezwał młodych do podejmowania życiowych wyzwań. Przejawem takiej aktywności jest zejście z kanapy. „Kanapa”-szczęście jest prawdopodobnie cichym paraliżem, który może nas zniszczyć bardziej, a najbardziej młodych - mówił Franciszek, oklaskiwany gromkimi brawami przez Młodych.

Zejście z kanapy to bez wątplenia stanięcie na nogi, zerwanie się do wypełnienia misji zleconej przez Boga. Chryścjanin nie może beczynnienie leżeć i patrzeć w sufit, zastanawiając się nad sensem swego istnienia. Kiedy człowiek słyszy głos Pana nie może pozostać nieruchomy, ponieważ Słowo Boga uaktywnia każdego do konkretnej misji. W tym względzie Papież Franciszek podaje nam za wzór Maryję, Matkę Jezusa. Na spotkaniu w Panamie w 2019 roku towarzyszyło nam Słowo z Ewangelii św. Łukasza – Oto ja, służebnica Pańska, niech mi się stanie według Słowa Twego. Przyjęliśmy Maryję jako osobę, która przyjęła Słowo Boga. Jadąc do Lizbony na Dni Młodzieży rozważaliśmy w kolejnych latach motyw powstania do życia i aktywności misyjnej młodzieńca z Nain i św. Pawła. Widzimy, jak Słowo Boże może wprowadzić w ruch, który wyprowadzi nas

z ciasnych ścian. Pod wpływem Słowa wychodzimy na zewnątrz, by zanurzyć się w misji.

Maryja wstała i poszła z pośpiechem – to ważne przesłanie dla Młodych. Ważne jest słowo – wstać.

Nie tyle wybierać się, organizować, ale podjąć decyzję by wyruszyć i iść przed siebie. Maryja ma cel – zanieść krewnej Elżbiecie Dobrą Nowinę – narodzi się Jezus, który zmieni oblicze świata.

Na wzór Maryi jesteśmy zaproszeni, aby wstać i iść. To misyjne poruszenie nie jest jednorazową przygodą, ale pielgrzymką do wieczności. To nadaje sens życiu – nie żyję dla siebie, ale jestem powołany, aby żyć dla drugiego – którego Bóg stawia na mojej drodze. Wstać – to znaczy obudzić się na nowo, powstać do nowego życia.

Polska wersja hymnu Światowych Dni Młodzieży w Lizbonie w 2023 roku. Ha pressa no ar zrealizowana we współpracy Duszpasterstwa Młodzieży Archidiecezji Krakowskiej, Krajowego Biura Organizacyjnego ŚDM oraz Instytutu Dialogu Międzykulturowego im. Jana Pawła II w Krakowie.

POWIETRZE JUŻ DRGA

Ruszamy w drogę, jeden łączy nas cel
We wspólnej wędrówce spotkaliśmy się
Jak Maryja chcemy przyjąć Twój plan
To my Twoi słudzy wołamy co dnia
Ojciec nasz, Panie nasz
Niech dziś wola Twa wypełni się w nas
Chcemy jak Matka Twa
Otwierać swe serca na łaski tej dar

Ref.

Wszyscy słyszą nasz radosny głos
Podnosimy swe ręce, powietrze już drga
Jezus żyje, nie zostawi nas
Już teraz na miłość jest czas

Ty, co ciągle poszukujesz swych dróg
Posłuchaj uważnie, co mówi Ci Bóg
Spróbuj z nami podnieść w górę swój wzrok
Gdy tracisz nadzieję, bo zgubiłeś gdzieś
uśmiech Twój, miłość Twą
Odzyskasz je znów, zaufaj bo On
dobrze zna serca głos
I ruszaj bez strachu, zrób pierwszy krok!

To Maryja pierwsza znalazła ten dar
Miłości bez końca, co zawsze już trwa
Zaufała, nauczyła nas jak
Przyjmować do serca Jezusa, gdy On
Daje nam Ciało Swe
Ja przyjąć Go chcę, podnoszę swój głos,
Wołam On Panem mym
Ja ufam Jemu, a On ufa mi!

Nie zwątpiła w obietnicę Twą
Maryja, tak młoda, nie bała się wstać
I z pośpiechem wyruszyć na górski szlak
Jej krewna Elżbieta witała ją tak:
„Raduj się, chwala Ci,
Bo owoc Twej wiary, Syn Jezus, nasz Pan”
I ja też słyszeć chcę
„Twoja wiara wystarczy, nie lękaj się!”

Tekst: João Paulo Vaz
Muzyka: Pedro Ferreira
Aranżacja: Hubert Kowalski
Tłumaczenie: ks. Marcin Filar, Marcel Gawron

FUNDACJA POMNIKA I TABLIC KU CZCI POLEGŁYCH I DZWONÓW W KOŚCIELE EWANGELICKIM W MIERZESZYNIE (1923 - 1924)

Zintegrowaniu wspólnoty parafialnej miały służyć specjalnie założone stowarzyszenia i organizacje, liczne uroczystości i gazetka parafialna, a wśród projektów budowlanych były prace malarskie w kościele, budowa studni i wodociągu dla plebanii, fundacja pomnika (Kriegerdenkmal) i tablic naściennych (Heldentafeln) w kościele ku czci (zum Andenken) 105 poległych z terenu parafii oraz dwóch nowych dzwonów wykonanych z brązu, które miały zastąpić poprzednie utracone w czasie ostatniej wojny.

Te ambitne zamierzenia powstały w niekorzystnym czasie, gdyż pokrzyżowała je inflacja, która pochłonęła środki zebrane własnym sumptem. Do tego doszły uprzednie kościelne zadłużenia, stawiające pod znakiem zapytania problem, co realizować w pierwszym rządzie. Przy tym należało zauważyć, że mierzeszyńskie stowarzyszenie ewangelickie przeznaczało też środki finansowe na inne niż budowlane cele.

Koniec końców ze środków patronackich i Stowarzyszenia Gustava Adolfa zbudowano w sierpniu 1922 roku studnię i wodociąg. Prócz tego wykonano prace w kościele przy ołtarzu, a budowę Kriegerdenkmala przełożono na następny rok. Niemniej już od wiosny 1922 roku zbierano na ten cel środki finansowe organizując uroczystości kościelne i parafialne.

Wiosną w kościele odbyło się święto pasyjne z udziałem konfirmantów, chóru dziecięcego i puzonistów, latem w zaskoczonym lesie leśna liturgia z udziałem chóru dziecięcego i puzonistów kierowanych przez Schwertfegera, a jesienią w Mierzeszynie w lokalu Lensera „Zum goldenen Stern” święto plonów.

Z początkiem 1923 roku odżyła idea ufundowania kamienia pamiątkowego i tablic naściennych ku czci poległych w kościele. Dzięki wsparciu władz samorządowych i ofiarodawców udało się zebrać wystarczające na rozpoczęcie budowy środki finansowe.

Równocześnie udało się uregulować zadłużenia i wiosną wykonać prace malarskie w kościele oraz zawiesić tablice naścienne i ociosać kamienie polne pod pomnik, którą to pracę wykonali bracia Kratzke. Sam pomnik usadowiony w kościelnym ogrodzie przy ogrodzeniu i drodze wykonali mistrzowie murarscy Seppke i Zacheries z Buszków.

Jego poświęcenia wraz z tablicami naściennymi dokonano w czwartek 10 maja 1923 roku w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. Zainicjowała je krótka liturgia z wyrecytowanym przez konfirmantkę Hilde Jahnke z Mierzeszyna wierszem, po czym pastor wygłosił kazanie nawiązujące do uroczystości. Następnie przy biciu dzwonów dokonał poświęcenia tablic naściennych.

Po tej części uroczystości zebrani z wieńcami, sztandarami kościelnymi i puzonistami udali się na plac kościelny, gdzie umiejscowiono pomnik przystrojony girlandami i zwieńczony krzyżem wojennym. Tu wciągnięto na maszty flagi i nastąpiło poświęcenie, a po nim chór dziecięcy pod batutą nauczyciela Schmekela wykonał okolicznościową pieśń. Potem głos zabrała panna Karnath, a następnie przy wtórze rozlegających

się z oddali dźwięków chóru puzonów złożono wieńce. Uroczystość zakończyła podniosła pieśń „*Blížej mój Boże*”.

Od maja 1928 roku przy pomniku przy każdej okazji spotykali się członkowie miejscowego Związku Kombatantów (Kriegerverein Meisterwalde) wspominając poległych na frontach wojny krewnych, kolegów i sąsiadów.

Kolejnym pilnym zadaniem stojącym do wykonania przez mierzeszyńską wspólnotę parafialną była fundacja nowych dzwonów, którą zastopowała inflacja. Dopiero wprowadzenie 1 listopada 1923 roku guldena gdańskiego w miejsce marki pozwoliło pastrowi do powrotu do planu fundacji dzwonów.

W drugi dzień świąt bożonarodzeniowych 1923 roku o godzinie 7.00 w mierzeszyńskim lokalu Lensera odbyło się Święto Dzwonów (Glockenfest), w którym z przedstawieniem i śpiewem wystąpiły dzieci. Założono też fundację, która zebrała znaczną sumę pieniędzy na ten zbożny cel. Fundusze powiększyła też zbiórka przeprowadzona w domach. Ostatecznie w gdańskiej firmie zamówiono dzwony, które poświęcono w niedzielę 4 czerwca 1924 roku.

W tym dniu o godzinie 9.00 chór puzonów pieśnią „*Niech Cię Bóg błogostaw!*” powitał generalnego superintendenta Wolnego Miasta Gdańska pastora Paula Kalweita, a zebranych różnymi chorałami. O godzinie 10.00 gminny radca kościelny poprowadził superintendenta z plebanii do kościoła, w którym uroczystość rozpoczęła się wykonaną na puzonie pieśnią „*Chwalmy Pana*”. Po pieśni wstępnej pastor Russe rozpoczął liturgię mową powitalną, a po nim panna Karnath wyrecytowała wiersz „*Nowe dzwony*” autorstwa Marii Sauer. Następnie chór puzonów wykonał pieśń Beethovena „*Chwała Boga z natury*”.

Po nim kazanie okolicznościowe z Psalmu 119,57 wygłosił superintendent Kalweit. Następnie chór dziecięcy odśpiewał pieśń. Końcowym punktem uroczystości było poświęcenie dzwonów przez superintendenta, które za chwilę zainicjowały swą służbę. Ich dźwięku w głębokim skupieniu i ciszy wysłuchała cała wspólnota wiernych. Po modlitwie końcowej i błogosławieństwie odśpiewano pieśń „*Warownym grodem jest nasz Bóg*”.

Nie minie kilkanaście lat, a te zbożne dzieła pochłonie machina wojenna. Dzwony zostaną przekazane na cele wojenne, a pomnik i tablice naścienne zostaną usunięte.

W niedzielę 15 września 1946 roku przy okazji dożynek odbyło się poświęcenie odnowionego i dostosowanego do liturgii rzymskiej kościoła poewangelickiego przekazanego wspólnocie katolickiej i figury Chrystusa Króla, która usadowiona została na postumencie po dawnym „*Kriegerdenkmalu*”. W 2005 roku figura została zastąpiona nową wykonaną przez Leona Czerwińskiego na podstawie projektu Zygmunta Bukowskiego.

Jak się zauważyła pomyśl ufundowania takiego, a nie innego posągu ściśle związany był z tytułem dawnego kościoła ewangelickiego „*Kościół Chrystusa*” (Christuskirche). Do tego chrystologicznego tytułu nawiązuje też obecne wezwanie kościoła - Najświętszego Serca Pana Jezusa.

DARIUSZ DOLATOWSKI

INTENCJE MSZALNE sierpień 2023

1. wtorek	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Jasia Pięta: 1. rocznica urodzin
2. środa	7 ⁰⁰ + Jan i Gertruda Kuduk oraz dziadkowie
3. czwartek	7 ⁰⁰ + Mieczysława Muszyńska
4. piątek	18 ⁰⁰ + Jan Rojkiewicz: rocznica śmierci
5. sobota	18 ⁰⁰ + Henryk Szwedowski: 2. rocznica śmierci
6. niedziela	7 ³⁰ + Lech Janać: 4. rocznica śmierci oraz Teresa Janać 9 ³⁰ + Bolesław Ronowicz: 8. rocznica śmierci 11 ⁰⁰ + Mirosław Temberski: 20. rocznica śmierci, Eryka Żurawska, Ewa, Klemens i Alojzy Hinc
7. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Janina i Stefan Pomajda
8. wtorek	7 ⁰⁰ + wypominkowa za zmarłych
9. środa	7 ⁰⁰ + Jadwiga Schützmann
10. czwartek	18 ⁰⁰ + Eugeniusz Lejk
11. piątek	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Pauliny i Mariusza Czerwińskich: 5. rocznica sakramentu małżeństwa
12. sobota	18 ⁰⁰ + zmarli z rodzin Wohlert, Kolbusz i Szymanowskich
13. niedziela	7 ³⁰ + Agnieszka i Władysław Kolka oraz rodzeństwo 9 ³⁰ + Bożena Kołodziejczyk 11 ⁰⁰ + Karol Pięta
14. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Mieczysława Muszyńska
15. wtorek	7 ³⁰ + Waleria Nosal i zmarli z rodziny: rocznica śmierci 9 ³⁰ + Jan Kluskiewicz, Czesława i Stanisław oraz Bolesław Kluskiewicz; Franciszka i Marian Wojciechowscy 11 ⁰⁰ + Jolanta Świerczewska
16. środa	7 ⁰⁰ + Stanisław Łepkowski
17. czwartek	7 ⁰⁰ + Gabriela Dyks
18. piątek	18 ⁰⁰ + Leokadia i Henryk Chodukiewicz
19. sobota	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Bernardy Pieczykolan: 70. rocznica urodzin i w intencji całej rodziny
20. niedziela	7 ³⁰ + Jadwiga i Konrad Lewandowscy: rocznica urodzin 9 ³⁰ + Joanna i Leopold Döring: rocznica urodzin 11 ⁰⁰ + rodzeństwo Henryk, Marian i Helena Kwidzińscy; rodzice Edward i Jadwiga Kwidzińscy oraz Bartek Steinhauer
21. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Stanisław, Jan, Ryszard Chudziccy: rocznica śmierci oraz zmarli z rodzin Chudzickich, Pelowskich i Gajęckich
22. wtorek	18 ⁰⁰ + Jadwiga Schützmann
23. środa	7 ⁰⁰ + Gabriela Dyks
24. czwartek	18 ⁰⁰ + Krystyna Grześlak: 1. rocznica śmierci oraz Janusz Grześlak: 20. rocznica śmierci
25. piątek	18 ⁰⁰ + rodzice Joanna i Leopold Döring: rocznica urodzin
26. sobota	18 ⁰⁰ + babcia Stefania Kąkol: 99. rocznica urodzin i syn Henryk
27. niedziela	7 ³⁰ + Alicja i Mirosław Ruszkowscy 9 ³⁰ + Stefan i Genowefa Ciupińscy 12 ⁰⁰ + Jadwiga Schützmann
28. poniedziałek	17 ⁰⁰ + Jadwiga Kobylarz: 1. rocznica śmierci oraz Władysław Kobylarz: 2. rocznica śmierci 18 ⁰⁰ + Stanisław Łepkowski
29. wtorek	18 ⁰⁰ + Gabriela Dyks
30. środa	18 ⁰⁰ + Kazimierz Groszek
31. czwartek	7 ⁰⁰ + Jadwiga Schützmann

zamawiający intencje mszalne akceptują druk w/w danych osobowych

w ostatnim czasie ...

ZMARŁA:

1. KATARZYNA MARIA DETTLAFF, zam. Gdańsk Brzeźno, ur. 6 grudnia 1982, zm. 20 lipca 2023, pogrzeb odbył się 22 lipca 2023 w Mierzeszynie (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji).

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA REMONT KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH: ROK 2023

371. Grażyna i Czesław Wlazło, Mierzeszyn
372. Elżbieta Czajkowska, Mierzeszyn
373. Ewa Kaczmarczyk, Gromadzin
374. Barbara Turska, Błotnia
375. Janina Szuba, Mierzeszyn
376. Elżbieta Temberska, Mierzeszyn
377. Paweł Schützmann, Graniczna Wieś
378. Agnieszka i Wojciech Napiórkowscy, Mierzeszyn
379. Helena i Marian Szulejewscy, Zaskoczyn
380. Ewa Panc, Kłodawa
381. Aleksandra Bukowska, Domachowo

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

PATRONI ŚWIATOWYCH DNI MŁODZIEŻY 2023

- ŚW. JAN PAWEŁ II
ŚW. WINCENTY
ŚW. ANTONI Z LIZBONY
ŚW. BARTŁOMIEJ OD MĘCZENNIKÓW
ŚW. JAN DE BRITO
Bł. JOANNA PORTUGALSKA
Bł. JOÃO FERNANDES
Bł. MARIA KLARA OD DZIECIĄTKA JEZUS
Bł. PIER GIORGIO FRASSATI
Bł. MARCEL CALLO
Bł. CHIARA BADANO
Bł. CARLO ACUTIS
ŚW. JAN BOSKO
PATRONI DIECEZJALNI

PAPIESKA INTENCJA APOSTOLSTWA MODLITWY

na sierpień 2023

Za Światowy Dzień Młodzieży

Módlmy się, aby Światowy Dzień Młodzieży w Lizbonie pomógł młodym ludziom wyruszać w drogę i dawać świadectwo Ewangelii własnym życiem.

PROGRAM PAPIESKIEJ PIELGRZYMKI DO PORTUGALII NA ŚWIATOWE DNI MŁODZIEŻY 2023

Środa, 2 sierpnia 2023 roku

RZYM - LIZBONA

- 7.50 - Wylot samolotem z międzynarodowego lotniska Rzym/Fiumicino do Lizbony.
10.00 - Przylot do bazy lotniczej Figo Maduro w Lizbonie.
10.00 - Powitanie oficjalne.
10.45 - Ceremonia powitalna przy głównym wejściu do „Palácio Nacional de Belém” [pl. Narodowy Pałac Betlejemski] - oficjalnej siedzibie prezydentów Portugalii.
11.15 - Wizyta kurtuazyjna u prezydenta Republiki w „Palácio Nacional de Belém”.
12.15 - Spotkanie z przedstawicielami władz, społeczeństwa obywatelskiego i korpusu dyplomatycznego w Centrum Kulturalnym Belém - przemówienie Ojca Świętego.
16.45 - Spotkanie z premierem w Nuncjaturze Apostolskiej.
17.30 - Nieszpory z biskupami, księżmi, diakonami, osobami konsekrowanymi, seminarzystami i pracownikami duszpasterskim w „Mosteiro dos Jerónimos” [pl. Klasztor Hieronimitów] - homilia Ojca Świętego.

Czwartek, 3 sierpnia 2023 roku

LIZBONA - CASCAIS - LIZBONA

- 9.00 - Spotkanie ze studentami Portugalskiego Uniwersytetu Katolickiego - przemówienie Ojca Świętego.
10.40 - Spotkanie z młodzieżą ze Scholas Occurrentes w siedzibie Scholas Occurrentes w Cascais - pozdrowienie Ojca Świętego.
17.45 Uroczystość powitana w „Parque Eduardo VII” [pl. Park Edwarda VII] - przemówienie Ojca Świętego.

Piątek, 4 sierpnia 2023 roku

LIZBONA

- 9.00 - Ojciec Święty będzie sprawował Sakrament Pojednania z niektórymi młodymi w „Praça do Império” [pl. Plac Imperium].
9.45 - Spotkanie z przedstawicielami ośrodków pomocy i ośrodków charytatywnych w „Centro Paroquial de Serafina” [pl. Ośrodek parafialny Serafina] - przemówienie Ojca Świętego.
12.00 - Obiad z młodymi w Nuncjaturze Apostolskiej.
18.00 - Droga Krzyżowa z Młodzieżą w „Parque Eduardo VII” - przemówienie Ojca Świętego.

Sobota, 5 sierpnia 2023 roku

LIZBONA - FATIMA - LIZBONA

- 8.00 - Wylot helikopterem z bazy lotniczej Figo Maduro w Lizbonie do Fatimy.
8.50 - Przylot na stadion w Fatimie.
9.30 - Modlitwa Różańca Świętego z młodymi chorymi w Kaplicy Objawień Sanktuarium Matki Boskiej Fatimskiej - przemówienie i modlitwa Ojca Świętego.
11.00 - Odlot helikopterem ze stadionu w Fatimie do Lizbony.
11.50 - Przylot do bazy lotniczej Figo Maduro w Lizbonie.
18.00 - Spotkanie prywatne z członkami Towarzystwa Jezusowego w „Kolegium św. Jana de Brito”.
20.45 - Czuwanie z młodzieżą w „Parque Tejo” [pl. Park Tagu] - przemówienie Ojca Świętego.

Niedziela, 6 sierpnia 2023 roku

LIZBONA - RZYM

- 9.00 - Msza święta z okazji Światowych Dni Młodzieży w „Parque Tejo” - homilia Ojca Świętego.
Anioł Pański
16.30 - Spotkanie z wolontariuszami ŚDM na „Passeio marítimo” [pl. Promenadzie nadmorskiej] w Algés - przemówienie Ojca Świętego.
17.50 - Ceremonia pożegnalna w bazie lotniczej Figo Maduro w Lizbonie.
18.15 - Odlot samolotem z bazy lotniczej Figo Maduro w Lizbonie do Rzymu.
22.15 - Przylot na międzynarodowe lotnisko Rzym/Fiumicino.

W Portugalii obowiązuje czas zachodnioeuropejski - czas Greeenich - to znaczy, że kiedy w Warszawie (i Rzymie) jest godzina 12.00, to w Lizbonie jest godzina 11.00.

TELEWIZJA TRWAM W OLSZANCE U RODZINY PAŃSTWA BUTOWSKICH
20 lipca 2023 roku

STRONA INTERNETOWA

PARAFII: www.parcyfa.ia3k.pl

CMENTARZA: www.mogily.pl/mierzczyn

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parcyfa św. Bartłomieja Apostoła w Mierzczynie
PL 34 8335 0003 0303 2437 2000 0001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parcyfi św. Bartłomieja Apostoła w Mierzczynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parcyfialnej w Mierzczynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemieńska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parcyfa św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzczyn@diecezjagdansk.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.